

RYCERZOW (7) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg m G rycerzow(e)go (1). ◊ I rycerzowym (1). ◊ f I rycerzową (3). ◊ L rycerzow(e)j (1). ◊ pl A subst rycerzow(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rycerz” (7) :

1. Od znac. ‘mężczyzna zajmujący się rzemiosłem wojennym’ (6) :

a. Należący do rycerza, używany przez niego (2) : Iezu ktorem rycerzową włócznią otworzon bok/ z kthorego krew y woda wypłynęła łmi(łuj) łie nadna(mi) *TarDuch* C6v; *HistRzym* 47v.

b. Związany z rycerzem stosunkiem pokrewieństwa (2) : *HistRzym* 32; A iáko inłza rzecz ielt być ludźmi vczonemi/ á inłza być łynmi ludźi vczonych: ták inłza rzecz ielt być rycerzem/ á być łynem rycerzowym [*filium militis*]. *ModrzBaz* 76.

c. Którego podmiotem jest rycerz (2) : Gdyby kto kordá dobył przed náłzym Rycerzem/ táki w łáłce Rycerzowej: á ktoby ránił/ tákiemu ręká ma być przebodźioná. *UstPraw* D4; *HistRzym* 74v.

2. Od znac. ‘figura szachowa’; przysługujący rycerzowi (1) :

Wyrażenie: »droga rycerzowa« = *sposób poruszania się rycerza po szachownicy (1):* Y kazał [*Fiedur*] Kłiędzu [*tj. gońcowi*]/ drogá Rycerzową/ Náiechác krzywym łkokiem ná Krolową. *KochSz* B2.

Cf 1. RYCERSKI

AĆ